

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 7489
Ημερομ. Κατάθεσης: 31/7/2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 31/7/2026

Του: Βελόπουλου Κυριάκου, Προέδρου του Κόμματος, Βουλευτή Β3' Νότιου Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ: Την κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
Τον κ. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

ΘΕΜΑ: «**Κατάργηση της συνεχιζόμενης μηνιαίας ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 2% υπέρ της καταπολέμησης της ανεργίας**»

Συμφώνως θεσμικών φορέων εκπροσώπησης, όσο και μεμονωμένων εργαζομένων υπηρετούντων στο Δημόσιο Τομέα, η μηνιαία ειδική εισφορά αλληλεγγύης 2% επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών των μισθοδοτούμενων υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., καθώς και των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και Ν.Π.Ι.Δ. - η οποία θεσπίστηκε και επιβλήθηκε το 2011 λόγω της οικονομικής κρίσης ως προσωρινό έκτακτο δημοσιονομικό μέτρο με σκοπό τη στήριξη πολιτικών απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας και την ενίσχυση των ταμείων για προγράμματα καταπολέμησης της ανεργίας - διατηρείται επί 15 χρόνια χωρίς καμμία αιτιολόγηση ως μια μόνιμη μηνιαία παρακράτηση επί των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων. Σύμφωνα με τους ως άνω, η διατήρηση της εισφοράς, δεδομένης της σημερινής οικονομικής συγκυρίας, τις κυβερνητικές δηλώσεις, τη μείωση της ανεργίας σύμφωνα με τα επίσημα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ, τις αυξήσεις μισθών στον Ιδιωτικό Τομέα, έχει απολέσει πλέον τον σκοπό της και δημιουργεί αίσθημα άνισης μεταχείρισης μεταξύ των πολιτών, Κρίνεται ως κοινωνικά άδικη, καθότι η εν λόγω εισφορά: **1)** συνεχίζει να παρακρατείται, παρότι με την πάροδο των ετών, άλλες «μνημονιακές εισφορές/κρατήσεις», ακόμα και του ίδιου νόμου 3986/2011, λελογισμένα καταργήθηκαν **2)** εφαρμόζεται πλέον αποκλειστικά στους εργαζομένους του Δημοσίου, ενώ δεν ισχύει πλέον για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους ή τους συνταξιούχους, ενώ στον ιδιωτικό τομέα η εισφορά αλληλεγγύης έχει καταργηθεί από 1/1/2023 **3)** αποτελεί παρωχημένο και μη ανταποδοτικό μηχανισμό παρακράτησης, καθώς στερείται κάθε ίχνους ανταποδοτικότητας προς όφελος των Δημοσίων Υπαλλήλων, οι οποίοι υποχρεωτικά κατέβαλαν επί σειρά ετών χιλιάδες ευρώ έκαστος, πλήττοντας περαιτέρω το ήδη μειωμένο εισόδημα των δημοσίων υπαλλήλων, χωρίς επαρκή διαφάνεια ως προς τη διάθεση των αντίστοιχων πόρων **4)** πλέον έχει απολέσει τον σκοπό, την αναγκαιότητα και τη θεσμική της νομιμοποίηση - θεσπίστηκε υπό εντελώς διαφορετικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες - η χώρα έχει εξέλθει από το καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, ενώ σύμφωνα με κυβερνητικές δηλώσεις βρίσκεται σε τροχιά σταθερής οικονομικής ανάπτυξης και αποκλιμάκωσης της ανεργίας **5)** επιβαρύνει τους δημοσίους υπαλλήλους, ανάλογα με το εισόδημά τους, με 20 έως 70 ευρώ μηνιαίως, ιδιαίτερα τους υπηρετούντες σε νησιά, ακριτικές και

τουριστικές περιοχές (κυρίως στους κλάδους εκπαιδευτικών και νοσηλευτών), με ανεπαρκείς μισθούς, υψηλότατο κόστος ενοικίων και χωρίς στοχευμένη κρατική στεγαστική πολιτική, ενώ σε αντίθεση με τους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα όπου καταβάλλονται 13^{ος} και 14^{ος} μισθός, εποχικά επιδόματα και πριμ αποδοτικότητας, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν δύνανται να ασκήσουν δεύτερο επάγγελμα χωρίς προηγούμενη άδεια των αρμόδιων υπηρεσιακών συμβουλίων (άρθρο 31 του Υπαλληλικού Κώδικα), καθώς στην πράξη απορρίπτεται η συντριπτική πλειονότητα των αιτημάτων για εξωϋπηρεσιακή απασχόληση, στερώντας τους τη δυνατότητα αντιστάθμισης της επιβαλλόμενης αυτής απώλειας εισοδήματος, ακόμη και σε περιπτώσεις αιτημάτων που δεν παρεμποδίζουν τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα **6)** ο μέσος μισθός των Δημοσίων Υπαλλήλων στην Ελλάδα από πλευράς αγοραστικής δύναμης καταλαμβάνει την τελευταία θέση μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απέχει σημαντικά από τα ευρωπαϊκά επίπεδα αποδοχών αντίστοιχων ειδικοτήτων, ενώ οι πρόσφατες μισθολογικές αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων είναι εξαιρετικά περιορισμένες και δεν επαρκούν προς κάλυψη της απώλειας της αγοραστικής δύναμης των τελευταίων ετών **7)** η συνέχισή της δεν αποτελεί αναγκαιότητα, αλλά κυβερνητική δημοσιονομική επιλογή που στερείται κοινωνικής και οικονομικής τεκμηρίωσης, καθώς η κατάργηση της εισφοράς δεν υπονομεύει τη δημοσιονομική σταθερότητα, αλλά αποτελεί μέτρο απολύτως συμβατό με τις οικονομικές δυνατότητες του κράτους, καθότι το σχετικό κόστος μπορεί να καλυφθεί πλήρως από τα υφιστάμενα εξαγγελθέντα υπερπλεονάσματα και την αυξημένη εισπραξιμότητα εισφορών και φορολογικών εσόδων, χωρίς να απαιτείται καμία πρόσθετη επιβάρυνση του προϋπολογισμού. Επομένως, η κατάργηση της εισφοράς αποτελεί όχι μόνο κοινωνικά δίκαιη αλλά και δημοσιονομικά ουδέτερη παρέμβαση και η Κυβέρνηση οφείλει να εισακούσει τις αντιδράσεις, τα αιτήματα για κατάργηση λόγω έλλειψης ανταποδοτικότητας, καθώς και τις εκκλήσεις για κοινωνική δικαιοσύνη. Οι ως άνω αιτούνται τον τερματισμό της χρόνιας αδικίας και την αποκατάσταση της δίκαιης μεταχείρισης των εργαζομένων του Δημοσίου. Ζητούν ξεκάθαρες ουσιαστικές και όχι τυποποιημένες γενικόλογες απαντήσεις περιγραφής του θεσμικού πλαισίου από την Κυβέρνηση, και την ξεκάθαρη κατάργηση της διαιώνισης αυτής της άδικης επιβάρυνσης, καθώς και σαφές χρονοδιάγραμμα κατάργησής της.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

- 1.** Για ποιούς λόγους συνεχίζεται η μηνιαία ειδική εισφορά αλληλεγγύης 2%;
- 2.** Προτίθεστε να καταργήσετε άμεσα την ειδική εισφορά αλληλεγγύης της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 38 του Ν. 3986/2011; Αν ναι, ποιο το σαφές χρονοδιάγραμμα κατάργησής της;

Ο ερωτών Βουλευτής

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

